

БОЖИЯТА МИЛОСТ

Дейвид Уилкерсън
25 Март 1991

Божията милост е един аспект от Господния характер, за който знам много малко, което вярвам се отнася и за доста християни.

През живота си съм преживял и проповядвал много за Божиите справедливи наказания, свят страх, справедливост, святост и омраза към греха. Но не съм разбирал, нито проповядвал много за Неговата милост. Докато наскоро бях в молитва, Святия Дух говори много ясно в сърцето ми: „Дейвид, пътя наистина е прав, а портата, която води към спасение – тясна. Но не се опитвай да направиш пътя Ми по-прав и тесен, отколкото Аз съм го направил!”

Това ме удари! Извадих конкорданса си и скоро открих колко много Библията говори за милостта на Господ. Ние отново и отново чуваме тези чудесни слова от Моисей, Давид и пророците: „Твоят Бог е милостив и добър, бърз да прощава, пълен с милост, бавен да се гневи.”

Моисей беше пророк, който гърмеше с предупреждения към Израел, проповядвайки, че ако не ходят праведно, ще бъдат съдени. Въпреки това, този Божий човек имаше и откровение за Божията милост. В облака на Божието присъствие, Господ откри природата Си на Моисей:

„И Господ слезе в облака, застана там до него, и прогласи Господното Име. Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милостив, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вяроност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не обезвинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху чадата и върху внуците им, до третото и до четвъртото поколение ” (Изход 34:5-7).

Възлюбени, трябва да изповядам: аз никога не съм виждал Бог по този начин. Това познание за Него винаги е било в главата ми, но никога не съм го изпитвал в сърцето си.

Във всичките предупреждения за съд, които проповядва Моисей, той винаги припомняше този важен аспект от Божия характер. Моисей каза: „Когато се намериш в скръб, и всичко това те постигне, ако най-после се обърнеш към Господа твоя Бог и послушаш гласа Му, то, понеже Господ твоят Бог е Бог милостив, Той няма да те остави, нито ще те изтреби, нито ще забрави завета, за който се е клел на бащите ти” (Второзаконие 4:30-31).

Неемия 9 глава е удивителен пасаж, описващ мощното откровение за Божията милост към Неговия народ през цялата им история. Хората оставяха Бог отново и отново, и всеки път Той ги възстановяваше и им даваше невероятни благословения. Господ имаше всички основания да се откаже от Израел, но им остана верен.

Стихове 28 и 31 описват това чудесно откровение: „Но щом се успокояваха, те пак вършеха зло пред Теб... и те пак се връщаха и викаха към Теб и Ти ги чуваше от небето и ги избавяше според милосърдието Си много пъти... Но в голямото Си милосърдие Ти не ги унищожиха напълно и не ги остави, защото си Бог милостив и състрадателен.”

Исая често проповядваше за Божието отмъщение срещу греха. Той говори за черния ден на разорението и отчаянието, който щеше да сполети онези, които живееха в бунт. Но по средата на едно от неговите страховити послания за Господния ден на гнева, Исая спира и извиква: „Ще спомена милосърдията Господни, причините за хвалене Господа за всичко, що ни е подарил Господ, и за голямата благодат към Израилевия дом, която им показа според щедростите Си, и според премногото Си милости” (Исая 63:7).

Сред целия грях, отстъпничество и бунт на Израел, Исая погледна дълбоко в сърцето си и си спомни откровението за онова, което наистина представляваше Бог. Той извика: „Господи, спаси ни поради състраданието Си. Разбунтували сме се и сме раздразнили Святия Ти Дух, но припомни Си милостта Си към нас. Ти си пълен с милост.”

Пророк Йоил предупреди за предстоящи дни на плътна тъмнина, каквито не са били виждани преди – пояждащи пожари, земетресения, клатения, луната и слънцето затъмнени. Но изведнъж наред ужасните предупреждения за гняв и съд, пророкът спира и казва: „Но, казва Господ, даже и сега се обърнете към мене с цялото си сърце, с пост, с плач, и с ридание; и раздерете сърцето си, а не дрехите си, та се обърнете към Господа вашия Бог; защото е милостив и щедър, дълготърпелив и многомилостив, и разкайва се за злото” (Йоил 2:12-13).

„Разкайва” означава, че Бог иска да промени плановете Си за наказанията, които вече е планирал. Той не иска да съди! Той се надява, че ние ще плачем заради греховете си и ще се обърнем за прошка към Него.

Научавам важни уроци за Божиата милост.

В продължение на години съм пророкувал неща, касаещи тялото на Христос, и ако Той ми позволи, ще продължавам да го правя до идването Му. Но почувствах, че Господ ми казва: „Първо трябва да разбереш милостта Ми. Нито един пророк от Библията не беше в състояние да пророкува, докато първо не получи откровение за Моята милост.”

УРОК 1 – Основата на пълната победа над греха е разбирането, че Бог е нежен и пълен с милост.

„Така казва Господ: мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си, и богатият да не се хвали с богатството си; но който се хвали нека се хвали с това, гдето разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ” (Еремия 9:23-24).

Никога не съм имал проблеми да изповядам греха си, винаги на момента съм тичал при Господ. И доколкото знам, не съм се опитвал да оправдая или скрия паденията си. Без значение дали съм предал Господ или съм Го наскърбил, аз се потапям в срам, вина, осъждане и чувство, че съм недостоен.

Проповядвам на другите, че Бог е милостив и прощава. Но когато аз предам Бог, изведнъж става различно. Трябва да си прокарам път през ужасното бреме на вината и срама.

Ще попитате: „Но, нали трябва да изпитваме тези чувства, когато грешим?“ Да, но не и да продължаваме с дни и седмици да мислим, че Бог ни е ядосан. Вината и осъдението трябва бързо да се вдигнат.

Виждате ли, дори след като се покая, аз чувствам, че трябва да се поправа пред Господ. Но, както блудния син, така и мен Отец ме прегръща, целува по бузите, слага ми пръстени на ръцете и дреха на гърба, казва ми да забравя миналото, да вляза в дома Му и да се радвам на пиршеството, което е приготвил за мен.

Въпреки това в себе си казвам: „Не мога да вляза, не съм достоен! Съгреших срещу Теб. Нека Ти се отплатя. Нека поскъря и понося вината си още малко.“ За мен е лесно да повярвам, че Бог прости на Израел, Ниневия, езичниците, умиращия крадец. Но ми е трудно да разбера как в момента, в който аз се обърна към Него с цялото си сърце, Той толкова бързо и любящо ме приема, като че не съм съгрешил!

Давид ни дава обещание, че е невъзможно да разберем Господната милост. „Който е мъдър нека внимава на това; и нека размишляват човеците за Господните милости!“ (Псалм 107:43)

Този стих добронамерено твърди, че в този псалм се намира ключът към разбирането на този аспект от Божия характер, прост е, и се повтаря четири пъти: „Тогав извикаха...”

Давид получи откровението за Божието милостиво, простително сърце, като просто погледна документираните факти от миналото за това как Бог е постъпвал с възлюбените Си деца.

„Едни се скитат по пустинята, по усамотен път, без да намират населен град гладни и жадни, душата им примираше в тях. Тогав извикаха към Господа в бедствието си; и Той ги избави от утесненията им, и заведе ги през прав път, за да отидат в населен град да славословят Господа за Неговата благод, и за чудесните Му дела към човешките чада“ (стихове 4-8).

Когато те се отклонявах от Господ – гладни, жадни, загубени поради греха, „Тогав извикаха към Господа... и Той ги избави от утесненията им”.

Те отново се разбунтувах и се върнаха към греховете си. Паднаха толкова ниско, че бяха пред самите порти на ада. „Тогав викнаха... Изпраща словото Си и ги изцелява“ (стихове 17-20).

Още веднъж Божия народ дойде до задънена улица. Надигаше се буря и проблемите бяха разтопили душите им: „Тогава извикаха към Господа в бедствието си и Той ги изведе от притесненията им. Обръща бурята в тишина и вълните им утихват” (стихове 23-29).

Ето какво Бог учеше Давид: „Виж летописите Ми. Виж как се отнасям с децата на Израел. Те ме предаваха ли предаваха, както ти показах четири пъти в това откровение. Но след това викаха.

Обърнаха се към Мен, а природата Ми е такава, че сърцето Ми се трогва от сълзи и се изпълва със състрадание, когато децата Ми се връщат при Мен. Усещането за страданията им Ме разчувства.”

В този псалм Давид казва: „Вижте колко лесно се трогва Божието сърце, колко бързо реагира на вика на децата Си; милостите Му са безкрайни.”

Възлюбени, не е нужно да тичате при съветници или да се обаждате на приятел, не трябва да носите агонията и вината. Просто отидете при Господ, извикайте и се изповядайте пред Него! Той е нежен Баща, Който се трогва от виковете ви.

Дойде време, когато Давид имаше нужда от откровението за сигурните Господни милости. Както знаете, цар Давид падна в ужасен грях, извършвайки прелюбодеяние, което покри с убийство.

Този човек беше пълен със Святия Дух, така че знаем как ужасно се е почувствал, защото Духът осъжда греха. Убеден съм, че Давид се потопи в скръб още същата нощ, когато падна в прелюбодеяние и продължи да извършва другите грехове.

Няма начин толкова пълен с Духа Божий човек да продължава да действа ден след ден без агонизиращото бреме на срама, вината и страха. Присъствал съм, когато пастори или членове на църквата, които наистина обичат Бог са били конфронтирани, а греха им изобличаван. Онези, които са близо до Господ, почти винаги се съкрушават и плачат. „Да, да! Истина е! Как можах да го направя? Грехът ми винаги е бил пред мен, не можех да спя. О, Господи, прости ми. Имам нужда от помощ!”

Вярвам, че това се случи, когато Натан се изправи срещу Давид. Но, едно е да си опростен, а съвсем друго да си свободен и чист пред Господ. Разберете, че Давид не само беше извършил прелюбодеяние, но и убийство! Той беше цар на Израел и Бог му каза: „Ти докара укор върху името Ми.” Въпреки това, докато той плачеше, Натан му каза: „Греховете ти са простени.”

Но това не беше достатъчно за Давид. Той знаеше, че прошката беше лесната част, сега искаше да бъде начисто с Бог, за да може да си върне радостта. Той извика: „Не ме отхвърляй от лицето Си и не отнемай Светия Си Дух от мен!” (Псалм 51:11)

Псалм 51 изцяло е посветен на това как Давид си припомня Божието дълготърпение и милост. В най-първия стих, Давид се обръща към нежните, простителни Божии милости: „Смили се над мен, Боже, според милостта Си; според величието на милосърдието Си изличи престъпленията ми!”

Давид знаеше какво да направи – той извика! „Този сиромаш извика и Господ чу, и от всичките му скърби го избави” (Псалм 34:6). „Очите на Господа са към праведните и ушите Му — към техния вик” (Псалм 34:15). „Праведните викат и Господ чува, и от всичките им беди ги избавя” (Псалм 34:17).

Скъпи светия, това е победата ти над греха: абсолютната убеденост, че без значение колко жестоко си сгрешил или паднал, ти служиш на един Бог, Който е готов да прости, нетърпелив да изцери, и Който изпитва повече милост към теб, отколкото някога ще се нуждаеш.

Дяволът идва при теб и ти казва: „Не! Ако се измъкнеш толкова лесно, отново ще се върнеш към греха.” Той ще те накара да се чувстваш зле, недостоеен да издигнеш ръце в хвала към Бог, или дори да се докоснеш до Словото Му!

Но ти имаш оръжие: викай! Викай като Давид, с цялото си сърце! Отиди при Бог и изповядай греха си. Апелирай за милостта Му. Кажете: „Господи, Ти ме обичаш. Знаем, че Си готов да ми простиш. Изповядвам!”

В точно този момент ти вече си чист пред Бог. Не трябва да плащаш за греха си. Бог те обича толкова много, че даде Сина Си Исус, Който вече плати за това. Милостивият, любящ адвокат копнее да ти помогне и да те освободи: „Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако някой съгреша, имаме Застъпник при Отца – Исус Христос Праведния” (1 Йоан 2:1).

Когато наскоро се разхождах с малката си внучка, тя искаше да се покатери на ниска бетонна стена. Аз я придържах отзад, но тя се опитваше да махне ръката ми. Аз свалих ръката си, и в крайна сметка тя падна (но без да се нарани).

Когато се случи това, аз не я изоставих. Не ѝ казах: „Виж какво направи! Вече не си моя!”

Господ ми каза: „Дейвид, ти си позволяваш да обичаш толкова много това дете, но на Мен не позволяваш да те обичам по същия начин. Прациш от гордост заради децата си, а не Ми позволяваш и аз да съм така с теб!”

Наскоро Бог говори нежно слово в сърцето ми. Той каза: „Дейвид, ти Ме благославяш, ти благославяш сърцето Ми!” Никой никога през целия ми живот не ми е казвал нещо похубаво. И наистина, Библията казва, че Бог изпитва удоволствие от децата Си!

УРОК 2 – Трябва да се радваме на Божията милост.

Йона беше пророк, който напълно разбираше Божията милост, но не можеше да ѝ се радва или да я усвои. Вместо това, тя беше бремене за него. Когато Бог му заповяда да отиде до злия град Ниневия и да пророкува скорошното му унищожение, Йона бързо избяга. По-късно той каза на Бог защо го е направил – заради Божията милост!

Ето го аргумента на Йона: „Господи, Ти ми заповяда да обходя улиците на Ниневия, да пророкувам, че им остават само 40 дни... Но аз не мога да направя това, защото Те познавам, Ти се трогваш лесно. Сълзите и покаянието размекват сърцето Ти. Ще промениш мнението си. Вместо да изпратиш наказание, ще изпратиш съживление и аз ще изглеждам като глупак.”

„Защото знаех, че Ти си Бог милостив и състрадателен, дълготърпелив и многомилостив, и се разкайваш за злото” (Йона 4:2).

В крайна сметка Йона отиде в Ниневия, но едва след като беше погълнат от огромна риба, която го изплю на сухата земя. Йона заяви Божиите наказания, и, разбира се, Ниневия се покая, въпреки, че посланието на пророка не съдържаше и дума за покаяние, а само за унищожение.

Тези хора плакаха, постиха, жалееха и се облякоха във вретище, дори животните им! Това беше едно от най-зашеметяващите съживления, записани в Библията.

Въпреки това, в цялата тази обстановка, Йона се ядоса. Трябва да се е молил: „Какво стана, Господи? Ти беше готов да ги унищожеш. Прати ме да викам по улиците: „Съд, кръвопролитие, огън!” След това те Те призоваха, и веднага след като Ти видя първата сълза, промени мнението Си. През цялото време си знаех, че ще се случи това! Защото Те познавам! Ти си бавен да се гневиш, готов да простиш, готов да изпратиш мир и благословение вместо бедствие.”

Казвам ви – знам какво изпитва човек в такава ситуация! Наскоро се почувствах така глупаво, както трябва да се е почувствал и Йона. Нашето служение предупреди Америка, че Бог може да ни накаже на бойното поле в Кувейт и Ирак, отеквайки разбирането на Линкълн, че всяка война е знак за Божието наказание. Ние предупредихме, че Америка не се е покаяла, нито пък лидерите ни призоваваха за национално покаяние, и затова се страхувахме от голямо кръвопролитие.

По време на едно от петъчните ни молитвени събрания, аз казах: „Как може Бог да подкрепя армиите ни, когато ръцете ни са изцапани с толкова много кръв? Библията е пълна с разкази за това как Бог се отказва от войските Си, когато те съгрешат като нас. Ние сме изправени пред съд!”

Но вместо това, ние постигнахме бърза победа. Само след сто часа сухоземен бой, всичко свърши – една от най-странните войни в историята. Приключи по-бързо от шестдневната война на Израел срещу Египет. Скоро след това получих писмо от човек, който преди посещаваше църквата ни. Пишеше: „Ти излъга! Нямаше съд. Бог беше с армиите ни и не умряха хиляди хора. Предупреждението ти не беше от Бог.”

Ето какво си мисля, че се е случило: за пореден път милостивото Божие сърце е било лесно трогнато. Много хиляди войници и вярващи по света са извикали към Бог: „Помогни ни! Господи, дай ни още един шанс!” Църквите из целия свят проведоха молитвени събрания, викайки: „О, Господи, прости ни! Изчисти ни от греха!”

Един репортер в Саудитска Арабия каза: „Никога не бях чувал толкова много войници да се молят или да пеят духовни песни. Никога не съм виждал толкова много от тях да четат Библията. Беше като в църква!”

Аз вярвам, че Бог е бил трогнат от състрадание. Бил е докоснат и разчувстван, защото е готов да прости! Както Йона, аз трябваше да съм наясно, че Той е „бавен да се гневи, много милостив, разкайващ се за злото.” Вместо да излее наказание върху Америка, Той използва армията ни като тояга срещу Саддам Хюсейн. Бог беше с Америка!

Ако бяхме получили онова, което нацията ни заслужава, щяхме да погребваме десетки хиляди пехотинци в този момент. Щяхме да плачем засрамени! Но нашият милостив Бог се смили и промени мнението Си, точно както промени мнението Си за Ниневия. Сълзите и покаянието на вярващите докараха голямата Му милост.

Йона не се радваше на Божията милост. Аз се моля църквата да не направи същата грешка. Ние трябва да благодарим за великата Му милост към нас и затова, че Той чу вика на нацията ни и ни отговори!

УРОК 3 – Божията милост трябва да бъде разгласявана.

Ние трябва да проповядваме за Господната милост на цялото човечество. Давид каза: „Не скрих правдата Ти вътре във сърцето си, изявих верността Ти и спасението Ти, не укрих милостта Ти и истината Ти от голямо събрание” (Псалм 40:10).

Давид не прие това чудесно послание само за себе си. Той знаеше, че то е извънредно необходимо за цялото събрание и за боледуващия свят. Давид беше благодарен на Бог за тази голяма любов, защото беше обграден от собствените си провали: „Беззаконията ми ме стигнаха” (стих 12). Няма значение колко лошо са съгрешили хората – Бог ги обича. Затова изпрати Сина Си. И това трябва да проповядваме на света!

Можеш ли да кажеш като Давид: „Не укрих милостта Ти от голямото събрание”?

Вероятно един от най-цитираните и пани стихове от цялата Библия е този: „Твоето милосърдие е по-желателно от живота, устните ми ще Те хвалят” (Псалм 63:3). Може да попиташ: „Какво имаш предвид – милосърдието Му е по-желано от живота?” Животът е

кратък! Вехне като трева, която днес е тук, а утре я няма. Да, милостта Му ще трае до века. След милиарди години, Исус ще бъде точно толкова нежен и любящ към нас, колкото е и сега. Хората могат да отнемат живота ти, но не и милостта Му.

Най-голямото провъзгласяване на милостта Му е радостното хваление. Спри и се замисли за момент – Бог вече не ти е ядосан. Ако си готов да оставиш греховете си, можеш да бъдеш опростен и възстановен точно в този момент.

Словото казва, че нищо не може да застане между нашия Господ и нас – нито грях, нито вина, нито осъдителни мисли. Можеш да кажеш: „Животът ми е благословение за Господ, и аз мога да се радвам и да Го хваля. Аз съм чист, свободен, опростен, оправдан, осветен, изкупен!”

Ако наистина разбереш колко нежен е Бог към теб, колко търпелив, колко загрижен и готов да ти прости и да те благослови, няма да можеш да се стърпиш. Би викал и би Го хвалил докато останеш без глас!

Възлюбени, Исус идва, а ние сме чисти. Готови сме да вървим. Ти имаш любящ, нежен Баща, Който се грижи за теб. Той събира в бутилка всички сълзи, които си пролял. Вижда всяка нужда. Познава всяка твоя мисъл и те обича!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1991 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Lovingkindness of the Lord](#) / [Божията милост](#)